

Вржесневський І. І., Воробйов М. І., Курисько І. В. (Україна)

СТРАТЕГІЯ НАУКОВОГО ПОШУКУ У ПРОБЛЕМНОМУ КОЛІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Негативні тенденції у фізичному здоров'ї студентської молоді на сучасному етапі розвитку суспільства набувають загрозливого характеру. З метою зниження ризиків, пов'язаних з малорухливим способом життя і для формування стійкої світоглядної позиції у студента по відношенню до власної тілесності, виникає необхідність реформування і оновлення фізичного виховання (як найбільш ефективного педагогічного інструменту в зазначеній сфері).

Прийнято вважати, що фізичне виховання це педагогічний процес, спрямований на формування специфічних знань, навчання фізичним вправам і розвитку фізичних здібностей людини. Фізичне виховання є одним з найдавніших педагогічних конструктів людства, які супроводжують навчання молоді ще з часів племінного розвитку суспільства. Оскільки, в тому чи іншому вигляді, фізичне виховання було присутнє в системі навчання і виховання всіх народів упродовж всієї історії людства, можна стверджувати, що ми маємо справу з антропологічною константою освіти.

У той же час, фізичне виховання, будучи педагогічним процесом і навчальною дисципліною, не є власне наукою. Фізичне виховання базується на знаннях як гуманітарних наук (в першу чергу це педагогіка і психологія) так і природничих наук (фізіологія, анатомія, біохімія, біомеханіка і т.п.). таким чином, фізичне виховання не є власне суб'єктом педагогічної теорії і реалізує свої дослідження в основному на рівні прикладної теорії (теорія і методика фізичного виховання).

Подібний стан обмежує науковий пошук і пізнавальний потенціал в сфері фізичної культури і фізичного виховання, що в свою чергу суттєво знижує ефективність використання нашого предмета в забезпеченні фізичного здоров'я і фізичного розвитку підростаючих поколінь. Прискорений розвиток інформаційного суспільства несе в собі виклики і ризики щодо біологічного базису нашого виду і ця перспектива вимагає фундаментальних педагогічних досліджень з метою нівелювання (запобігання) подібних загроз. У зв'язку з вищезазначеним, є доречним:

– Розробка концептуальних основ окремого наукового напрямку в педагогіці «Педагогіка рухової активності та фізичних зусиль» є перспективним теоретичним дослідженням в контексті подальшого реформування системи освіти;

– Дослідження такого рівня вимагають міждисциплінарного підходу і концентрації зусиль фахівців кількох підрозділів факультету;

– Для оптимізації досліджень є сенс створення комплексної наукової групи за участі фахівців з фізіології, педагогіки, психології, філософії, соціології, інформаційних комунікацій.

– Результатом запропонованих досліджень має бути зміна соціального статусу та значення усієї сфери фізичної культури у суспільстві, часткова переорієнтація наукового дискурсу у загальній педагогіці та визначення місця фізичного виховання у сучасній системі освіти.